

Előfizetési árak:
 Évesre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 Mára az előfizetések és a lap iratok eladására vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSSETT, Mária-utca 1-30 szám
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Nyugdíjak.

Pécs, 1895. december 5.

* *) A költségvetés részleteinek tárgyalása folyamán nem egy alapos beszédben rántotta le az ellenzék a kormány aknamunkáiról a leplet, mely egyrészt a tisztviselők nyomorúságának alandósításával, más részről a pazarul osztogatott nyugdíjakkal az erőszak és kapaszkodás tényeit teszi napról-napra szembeszökőbbé és az országban megteremtette azokat a beteges állapotokat, melyek megszüntetésére minden hazafinak törekedni kellene. De hát a hatalmi érdek kívánja, hogy a szegény tisztviselőnek folyvást a kormány markában legyen az üstöke, hogy ilymódon az ő érdekeit szolgálja.

A jól megérdemelt nyugdíjazásoknak azonban mi korántsem vagyunk ellenzői, melyet egy derék, becsületes tisztviselő kap, a ki egész életét az állam szolgálatának szentelte. Már az ilyennek joga van ahhoz, hogy midőn erőt megtagadják a szolgálatot, életének végső éveiben az állam lássa el és özvegye és árvái ne jussanak koldusbotra. Mert ha az ilyeneknek nyugdíjat nem adnánk: hivatalos kötelessége elhanyagolásával, vagy büns megszegésével kellene vagyon szerzesen működnie.

Csupán azok ellen a nagyobb summájú nyugdíjak ellen kell tiltakoznunk, a melyet egy-egy nagy kérdemesült, magát már lejárt potentát huz az állampénztárból, mint pl. miniszterek, államtitkárok, főispánok, a kik egy pár évig eljártak néha napján a bíruba és nyugdíj címén a szegény magyar államot szipolyozzák. Szerintünk politikai jelleggel bíró állás után nyugdíj nem járhat. Érje be kiki azzal a tisztességgel, méltósággal, a melyet neki jutalmul a diszes és magas állás ad.

Persze, a fazekpárton mindjárt készen vannak a szarvas-okoskodással, hogy hát ebben az esetben szegény ember nem fog politikai állást vállalni s ezzel fölcsereelni jövedelmet hajtó magán foglalkozását, például egyetemi tanárságát, ügyvédségét. Alkalmaznák csak ilyen esetekben azt az ugynevezett „szemérem-paragrafust,” mely szerint a politikai állást viselteknek nem jár a nyugdíj eo ipso, hanem csakis kérelmükre és ha ezt egy független fórum alaposnak találja.

Igy aztán az arebör sok hatalmas földi javakban duskálódó kegyelmes urat visszatartana,

félve a nyilvánosság sújtó ítéletétől, és nem fogadna el az ország üres kasszájából olyan pénzt, a melyből 10—12 szegény ördögöt, a kik derekasan megszolgálták érte, el lehetne látni.

Megdöböntő adatok tárulnak elénk, és az adót izzadó nép elé, ha egymás mellé állítjuk 1881 óta a magyar államkincstárból évente nagyobb részben ilyen kegyelmes és méltóságos uraknak, Bach huszároknak, Axentyéknak és más ellenségeinknek odadobott nyugdíjakat, melyek évről-évre mértani haladvány szerint növekedtek. Ime a tabella:

1881-ben	4.073.000 frt
1882-ben	4.103.000 frt
1883-ban	4.245.000 frt
1884-ben	4.518.000 frt
1885-ben	4.715.000 frt
1886-ban	5.072.000 frt
1887-ben	5.514.000 frt
1888-ban	5.973.000 frt
1889-ban	6.248.000 frt
1890-ben	6.559.000 frt
1891-ben	6.894.000 frt
1892-ben	7.118.000 frt
1893-ban	7.340.000 frt
1895-ben	7.902.431 frt

A jövő, 1896-dik évi előirányzat pedig **8.113.059** frtra rug.

Tehát tíz év alatt megkétszereződött az az összeg, a melyet az állam nyugdíj címén kifizetni tartozik. És az a legsomorubb, hogy még előre meg sem határozható időnkig ez az összeg évről-évre magasabb lesz, mert újabb és újabb nyugdíjas állásokkal szaporítják azt a fekete sereget, melylyel a kormány még eddig mindig feltétlenül rendelkezett. Vajjon mily nagyra rugna ez az összeg, ha sikerülne a kormányának a közigazgatást államosítani és valami 8000 tisztviselővel szaporítani a létszámot.

Bizony keservesen sóhajt föl a szegény ember, hogy ime, mennyi megvásárolt lélek, a kik valamennyien készek a kormányért, a kormány érdekeiért tűzbe, vízbe menni, csak hogy megmenthessék végnapjaikra maguknak azt a kis nyugdíjacskát, a mely mellett nem kell koldulni menniök. Bizony hasonlít ez sokban a Kun László

idejebeli állapotokhoz, azzal a kis különbséggel, hogy akkor a tönkrement föld népe csak magát fogta be a szekérbe, vagyis csak testét adta el, míg a mostani szegény tisztviselő testét, lelkét bocsátja áruba; most ennek így muszáj lenni, s jaj annak, a ki rezonirozik.

Tegyük föl például, hogy egy alattas tisztviselő ellenzéki érzelmű és ez a gutgesinnt főnök urnak nem tetszik. Beállít tehát egy szép napon a főnök ur a kipécézett hivatalnok robotoló-szobájába, s ámbátor mindig pontos, kifogástalan, megbízható munkaerő volt, bort talán még piros betűs napokon sem izlelt, a hatalmas kényur, a hivatali basa ráforded: „Hallja amice, maga részeg!” — „De kérem, — mentegetődzik, — hiszen már évek óta színét sem láttam a bornak.” — „Ne beszéljen így, maga részeg disznó!” Persze, a rabszolgában is fellázad az ember s a féreg is fölemeli fejét, ha eltiporni akarják, hát az a szegény hivatalnok valamivel élesebben szól a főnöknek, mint a hivatali disciplina azt megengedné s kész van rögtön a fegyelmi. Ezután nem valami nehéz dolog a főnök urnak tudadni a renitens hivatalnokokat; a vele egyvivásu fegyelmi választmány kimondja reá a büntést, a kegyelmes miniszter helyben hagyja az ítéletet, s szélnek eresztik a jámbor fanatikust, még jó szerencse, ha csekély nyugdíját el nem veszik.

Az a nagy testület, mely kényre-kegyre imigy ki van szolgáltatva vakeszközül a mindenkori kormányoknak, már évek óta követeli a szolgálati pragmatikát. Hogy ezt hivatalnokaiuk meg nem kapják, nagyon téved az, a ki azt hiszi, hogy ebben a szűkkeblűség vezeti a kormányt. Legkevésbé sem! A kormánynak most, mikor hatalma csak periódikus és efemer jelentőségű, szüksége van arra, hogy minél nyomottabb kedélyű tisztviselői kara legyen az országnak. Szüksége van arra, hogy a nemzetnek ez a gerince, a társadalomnak e legerősebb oszlopa, oszlopa legyen egyszersmind a kormányhatalomnak s ezt csak úgy véli elérhetőnek, ha nem engedi, hogy a bürokrácia a nyomorból, a melyben sinlődik, kibontakozhassék.

Annál az elvnl fogva, hogy nem font az ördög oly hosszú kötelet, a minek vége ne szakadjon, azonságoképpen a tisztviselők rabszolja-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Csevegés a kézimunka-kiállításról.

Itta: Orion.

Ha a férfiak dicsérik meg az asszonyokat munkásságuk és ügyességükért, abban utóvégre sincs semmi különös, mert örök idők óta tudvalevő dolog, hogy a férfi sziveket egy pár szép szem csillogása, meg egy üde ajk csábos mosolya hamar felmelegíti. Ilyenkor aztán a bíráló férfi elme könnyen meg van vesztegetve és a kritikai toll alól játszián folynak a nőket illető dicséző szavak.

Egy kissé nehezebb a dolog, ha a bíráltság terén asszonyok állnak asszonyokkal szemben; mert a világ azt az apró pénz gyanánt közkezen forgó régi igazságot is ismeri, hogy az asszony — ha nem is vájja ki egymásnak holló gyanánt a szemét; de hát . . . mégis no . . . csak meg-meg kuszálja egyik a másiknak haját, még akkor is — ha szép szeliden akarná simogatni!

De hát most az egyszer mégis, a pécsi nőegylet kézimunka-kiállításával szemben, úgy hiszem, hogy nem mondok sokat, ha azt állítom, hogy minden asszony, a ki csak az asszonyok kiállítását meglátogatta, gyanut keltő vállvonogatás nélkül késséggel mondja ki a látottak felett dicséretét és elismerését.

A ki azonban az általános megdicsérés után a kiállított tárgyak részletes ismertetésébe akar fogni, az előtt most már kissé nehéz feladat áll, mivel a

helyi ujságok napok óta foglalkoztak a kiállítással és az iskolás leánykák munkáin kezdve lelkiismeretesen soroltak fel minden szemrevalóbb tárgyat. Azért én ebben a papírra vetett csevegésben nem is akarok az ismételtetések által unalmasá válni s csupán azon tárgyak megemlézésére szorítkozom, a melyek még talán nem lettek részletesebben ismertetve.

A temérdek szép abrossz, asztalfutó és csipke közül ugyis csak azon néhányat lehet kiragadni, a mely vagy az izléses kivitel, vagy pedig a nagy türelmet igénylő munkálás által válik ki a többi közül és az első tekintetre lebilincseli a szemlélőt.

Ilyenek pedig a fehérenemű között Olaszi Rózának a Ranolder intészet növendékének fehér himzésű ingei. Rendkívül bájos Fürst Gyözőnének fuvallat szerű szines és fehér apró himzése is. E mellett kiváló figyelmet érdemel még Erreth Anna pókháló finomságú léghimzése. Jobst Béláné gyertya ellensője és fekete tálcája szintén türelmes munkásságra és választékos izlésre vall. Ugyssintén Hilebrandné pompás abrossza és a Hofner Viki ügyes kezéből kikerült ajour himzésű párna.

Valamennyi himzett fehérenemű koronáját azonban Danits Juliska sárga és fehér selyemmel munkált abrossza képesi. Ez a bámulatoa munka a tüfestésnek oly remeke, hogy nézője önkénytelenül azt a kérdést veti fel magában, vajjon csakugyan egy földönjáró leányka szorgalmas kezéből, avagy egy tündér varázstűje alól került-e ki ez a selyem szálaból szőtt és vászonra lehelt költemény?!

A régiségek között a legtöbb nézője akadt a Bartoságh Józsa által kiállított vörös himzésű meny-

asszonyi ruhának. Ennek astán szép kiegészítő társait képezték a Heidekker Anna nevet viselő gyöngy himzésű dohányzsacskó. Ráth Mátyásné három szögű bárony kendője és Daempff Imréné sisakszerű arany főkötője.

A kiállítás egyik legvonzóbb részét azonban a szép képek és kályha ellensők képezték. Ezek között a legszembeütőbb Tóttósi Béláné kályha ellensője. Ez a szép himzés egy fehér ruhába öltözött fekete haju görög nőt ábrázol, aki egy oszlopnak támaszkodva szeme fölül tartja kezét és merengve néz a távolba . . . Es a kis kép dacára annak, hogy csupa halvány színárnyalatból van összeállítva, még is megragadóan szép, mert egy himzett arcra ennyi beszédő kifejezést varázsolni, mint a minő e női arcon látható, valóban művészi és megcsodálni való.

A képek osztályában, habár a maga nemében mindenik külön becses bir is, a nézőt mégis leg-hosszabban le tudja bilincselni Schönherr Mici képe, a mely egy — ó — német butorozatu szobában két női alakot ábrázol. A Gretchen ruhába öltözött nő egy boltives ablak közelében szemben ülnek egymással — s a mig az egyik ölben nyugtatja kezét, a másik kerek rokkján fon.

Es a kép rendkívül eleven. A színek olyan harmonikusan olvadnak rajta össze és az alakok olyan kedves meghittségben ülnek az otthonias ódon szobában, hogy a néző szinte hallani véli a rokkát forgató asszony ajkairól azt a valószínűleg mogható szerelmi történetkét, a melyet figyelő tárcának regél.

Van még ezenkívül egynehány nagy türelméről tanuskodó kép. Egyike ezeknek rizkása szemek-

ságának is végének kell egyszer lenni. Ezek is tömörülnek, mozgolódnak és eljön még az ideje, hogy ezek az elnyomottak kerekednek felül, a sértett emberiesség kitor belőlük a boszuért kiált és ahhoz a párthoz, a függetlenségi párthoz, szegődnek, mely megszabadítja őket kínzó zsarnokaiktól és ismét emberekké teszi őket.

Anői kézimunka-kiállítás záró ünnepélye.

— Saját tudósításunktól. —

Pécs, 1895. december 5.

Ember ember hátán tolongott tegnap öt óra tájban a bezáruló női kézimunka kiállítás összes termeiben. Az egylet választmányi hölgyei egy emelvényen félkört képeztek s midőn Kardos Kálmán főispán is megérkezett, Sável Kálmánné, egyleti alelnök lendületes beszéddel, mely egy parlamenti szónoknak is becsületére vált volna, berekesztette a kiállítást.

Köszönetet mondott a közönségnek, a mely tömeges látogatása által lehetővé tette, hogy sok szegény könyeit felszáríthassa az egylet, a melynek pénztárába közel ezer forintot hozott össze-vissza ez a kiállítás. Köszönetet szavazott az egyesület nevében Schneider István igazgatónak, a ki a rendezésből az oroszlanrészt vette ki magának, a kereskedelmi kamarának, a sajtónak, mely előzőleg ismertette a mozgalmat és mindvégig ébren tartotta; köszönetet szavaztunk végül a kedves és jó tanítónőknek, kik folyton mellette állva közreműködtek a fényes siker elérésében.

Ezután Krasznay Mihályné mondott köszönetet Sávelnének a valóban önfeláldozó s lankadatlan buzgalomért s a közönség felhangzó eljenzése mellett kezdetét vette a tombola húzása.

Egy fehér matrórúhás kis babát ültettek az asztal közepére, melyen egy nagy urnában a szükséges számokat helyezték el. A kis leány által kihuzott számokat Schneider István, Reeh György alkapitány, a nőegylet titkára vették jegyzékbe és ifju Angyal Pál volt a kikiáltó. A kikiáltott számokat a másik teremben a fiatal Lauber visszahangozta s a nyertesek siettek atvenni nyereményeiket, a mi meglehetősen késleltette a húzásokat.

A nagyközönség tájékoztatására az alábbiakban adjuk a húzások eredményét:

47, 62, 92, **101**, 108, 146, 153, 155, 164, **200**, 224, 232, 236, 259, 273, 277, **313**, 349, 350, 375, 378, 379, 390, 396, 397, **436**, 457, 464, 469, 489, 498, **513**, 553, **605**, 624, 637, 652, 673, 677, **718**, 742, 758, 769, **801**, 807, 816, 825, 828, 831, 837, 842, 866, 868, 870, 874, 876, 875, 889, **910**, 925, 937, 938, 945, 985, 999, **1023**, 1038, 1054, 1065, 1082, 1091, 1096, 1097, 1099, **1110**, 1112, 1113, 1117, 1119, 1153, 1168, 1170, **1204**, 1217, 1232, 1248, 1266, 1272, 1282, 1286, 1296, **1318**, 1333, 1341, 1350, 1355, 1358, 1363, 1388, 1391, **1426**, 1428, 1434, 1441, 1451, **1503**, 1533, 1590, **1604**, 1674, 1676, **1701**, 1733, 1745, 1769, 1778, **1801**, 1811, 1816, 1821, 1836, 1868, 1872, 1882, 1894, 1895, **1934**, 1935, 1947, 1953, 1959, 1964, 1972, 1989, **2005**, 2011, 2019, 2023, 2042, 2064, 2065, **2101**, 2108, 2112, 2118, 2133, 2136, 2145, 2149, 2153, 2172, 2177, 2181, 2190, **2278**, 2280, 2298, **2306**, 2315, 2318, 2353, 2389, 2393, 2394, 2399,

ből van összeállítva, míg a másik mákszem apróságu öltésekkel van meghimezve. Mindezen ritkaságok közül élénken válik ki Kirchmayer Felixné finom kivitelű festménye és Hegedüs Hedvignek a mai divat színvonalán álló félig festett és félig himzett képe.

A vizsgálódó szeme ennyi szép tárgy megtekintése után szinte kifárad, úgy hogy egészen jól esik a kiállítási terem körsétájában az előtt az oldal előtt megállapodni, a hol néhány polcon és asztalon a pécsi ügyes gazdasszonyok étvágyingerlő befőttei vannak elhelyezve. Itt állnak csoportokban a házilag kezelt szappan, az ecetbe rakott uborka és a zöld főzelék. A néző érdeklődését az utóbbi dolgok között egy tál saláta köti le, a mely az élés kamra legegyszerűbb eszközeiből virágkoszorúvá van alakítva. Ezzel a salátával készítője Farkas Irma kisasszony azt bizonyította be, hogy nemcsak a kézimunkák mestere, de szakavatottsággal mozog a konyha talaiban is — a mely talaj pedig gazdasszonyi tapasztalatok szerint a járatlan műkedvelőre nézve sokszor ép oly csuszamlós, mint a legsimábbra kefélte szalon parkett!

... Csakhogy...! És a sok dicséret között mégis elérkeztem ama bizonyos sarokkőhöz, a mely a legjobb akarat mellett is abba a gyanuba kever, hogy meglátszik, miszerint ezeket a sorokat mégis egy asszony írta, a ki mikor legszelidebben simogatná asszonytársait — mégis borsalini és kuszálni kezd.

De hát én mégis kimondom, ha megszádnak is érte, hogy azok a gazdasszonyok, a kik abban a polcos sarokban olyan ékesen szóló jelét adták ügyesség-

2401, 2403, 2422, 2436, 2439, 2440, 2460, 2475, 2477, 2479, 2488, **2502**, 2513, 2578, 2580, 2592, 2593, 2594, **2604**, 2605, 2609, 2619, 2624, 2632, 2635, 2641, 2645, 2651, 2657, 2660, 2667, 2677, 2692, 2695, **2700**, 2704, 2708, 2710, 2718, 2723, 2734, 2740, 2743, 2744, 2752, 2764, 2790, 2791, **2831**, 2832, 2849, 2855, 2861, 2863, 2864, 2876, 2896, **2904**, 2943, 2949, 2950, 2962, 2970, 2972, 2973, 2974, 2988, **3028**, 3049, 3064, **3119**, 3130, 3154, 3194, **3200**, 3208, 3221, 3228, 3233, 3252, 3262, 3286, 3290.

Tehát összesen **249** nyeremény-tárgy sorsolta ki, a melyek egy részét ott a helyszínen kiadták a nyerteseknek; a többi nyeremények pedig Sável Kálmánné, egyleti elnök lakásáról (törvényszéki palota) az eredeti tombola-jegy ellenében holnapról fogva elvitethetők.

A főnyereményt, az egytized osztályosjegyet a legutolsóknak kihuzott 2692 számmal Németh Margit kisasszony nyerte.

A húzások fél hétkor fejeztettek be, a miután még jó sokaig együtt maradt a közönség, és talán a kiállítás négy napja alatt összevéve sem fogyott el annyi tea, mint tegnap, a záró ünnepély alkalmával.

Sebtí-Ben.

Hirek.

Pécs, 1895. december hó 5.

(**Előértekezlet a megyei restaurációhoz.**)

A főispán meghívására ma délelőtt 11 órakor mintegy 35-en jöttek össze a vármegye minden részéből a vármegye notabilitásai a végből, hogy a legközelebb megejtendő általános tisztújításra vonatkozólag egyöntetű megállapodásra jussanak. Kardos Kálmán főispán előterjesztésében jelezte, hogy voltaképpen azért látta szüksége-nek és célirányosnak ezt az előleges megbeszélést, hogy a kormány érdekeit összeköttetésbe akarja hozni a megye közönségének véleményével. Legelőbb is az alispáni állásra tette meg az előterjesztést, melyet a jelenlevők egyhangulag Szily Lászlóval, a vármegye jelenlegi alispánjával óhajtanak betölteni. Küldöttség ment az alispánért, a ki eljenzések közt a terembe lépett, megköszönte az urak kitüntetett bizalmát és megette előterjesztéseit a többi tisztviselői állásokra nézve. E szerint Sey László árvaszéki elnök és Antal Pál dárdai főszolgabíró önként lemondanak és nyugdíjba vonulnak és újból való megválasztatásukra nem reflektálnak. A köz- igazgatás érdekében javasolta ezután az alispán, hogy a pécsi járási főszolgabíró, a ki nyugdíjba megy, valamint a siklósi főszolgabíró, a ki más állásra fog áthelyeztetni, ezek helyébe szintén új erők volnának alkalmazandók. E szerint Jesezenszky Lajos dárdai főszolgabíró Stenge Ferenc I. aljegyző; a pécsi járás főszolgabírája Baross Kálmán, esetleg Vaniss Sándor, a siklósi járás főszolgabírája Krasznay Mihály, esetleg Jesezenszky Gyula lenne. Az ekként esetleg megüresedő árvaszéki ülnöki állások Lechner Viktor Róna k y Kálmán aljegyzők előléptetésével volnának betöltendők. Simonffy János orsz. képviselő fel- szólalására az értekezlet kimondotta, hogy tudomásul veszi és elfogadja ezeket a javaslatokat irányadón; güknek, mért vannak csak ilyen gyéren képviselve és mért nem állították ki többet a konyhászati cikkek sokféle neméből? Egyáltalában mért nem fektették a mindenek felett hasznos és a köznapis életben fontos szerepet játszó gazdasszonyi osztályt nagyobb méretre?!

Igaz ugyan, hogy e megjegyzéssel a „Pécsi Figyelő“ nek azt az elismerő szavait állíthatják szembe, a melyeket a minapi számában a kiállításra vonatkozólag tett.

Ebben ugyanis azt mondja, hogy a kiállítás nemcsak szép, de olyan praktikus dolgokat mutatott fel, a melyek ellen már Schusztter püspököknek sem lehetne ellenvetése. Pedig hát ha igaz is, hogy a munkás iskolás lánykák az ügyes foltozás sokoldalúságát példás csinnal mutatták be, szerény nézetem szerint még azt is hiszem, hogy ha Schusztter Constantin, a puritán isléshű népszerű váci püspök, végig sétálta volna a pécsi nőegylet kiállítását, végig foltozás művészetét feltüntető vászondarabok és a gazdasszonyok osztálya előtt nagyon valószínűleg azt mondta volna, hogy: szivesebben elengedné a felhalmozott fénytüzési munkák egy részét, ha e helyett a közhasznu, célszerű dolgokat látná jobban felkarolva!

Mielőtt azonban a lap végére érve le- tennem a tollat, ismételt készséggel nyilatkozatom ki, hogy a kézimunka-kiállításnak annyi fényoldala volt, miszerint dicsősége égén az aprócseprő köd- foltok teljesen elenyésznek!

azonban a választási szabadságnak teljes épségben tartása mellett a netalán később jelentkezőkre nézve. Ha pedig szolgabírói állások is jönnének üresedésbe, abban történt egyhangulag megálapodás, hogy ezeket a varmegye szolgálatában álló fiatalabb nemzedék soráiból fogják betölteni.

(**Kinevezés a pécsi kir. ítélőtáblához.**) Tancozsy Ferenc pécsi kir. ítélőtáblai írodatisztet az igazságügyminiszter ugyanezen kir. táblához segédhivatali igazgatóvá nevezte ki. A ki- nevezést a hivatalos lap mai száma fogja hozni.

(**Állandó választmányi ülés.**) A f. hó 9-én megtartandó megyei közgyűlés tárgyaitak előkészítése szempontjából ma délelőtt 10 órakor tartotta Baranyavármegye állandó választmányia látoga- tott ülését a megyei székház közgyűlési termében. A 29 tételből álló tárgysorozatot csakhamar leporgették, hogy a f. év átalakulásának magán jellegű értekezletté, mely a tisztújítási kandidációkat in optima forma megejtendő Tulnyomólaj számadási ügyek töltötték ki az állandó választmányi ülést; ezeket a referens javaslatához képest valamennyit jóváhagyólag tudó- másul vették. 341 közönségnek bemutatott tűzrendészeti szabályrendelete visszaküldték az illető községeknek, mert hiányos és felesleges ismétlése a megyei szá- bályrendeletnek, a nélkül, hogy a helyi viszonyokhoz alkalmazva lennének. Az alispán utasították, hogy ez irányban direktívakkal lássa el a községeket. Hó- táy Kálmán központi díjoknak rendkívüli segélyképpen 100 frtot hoznak javaslatba a betegápolási alap ter- hére. — Özv. Sovány Jánosné, megyei utkaparó öz- vegyének 30 frt évi kegydíjat javasolnak az utalap terhére. — Véménd községben felállítandó új gyógye- szertár a közegészségügyi bizottság véleményezése alapján, véleményezőleg terjesztetik fel a belügymi- niszterhez.

(**Vasuti tolvajok.**) Bier vukovári kereskedő nejétől a dályai állomáson még a mult hó 25-én ellopták a kénitaskáját, melyben érté- kes ékszerek, női arany óra, arany kénzset, kézpen kis aranyóra szerkezettel, női arany óralánc és zsu- zukák voltak. A meglopott kereskedő felesége káráról rögtön jelentést tett egy vasuti üzletvezetésnek, mint a varasdi rendőrségnek, s mindkét irányban megindult a nyomozások. Az ismeretlen tolvajok ellen kiadott körözlény és az ellopott értéktárgyak leírását épen a pécsi rendőrség nem kapta meg, hol pedig ma a varasdi üzletvezetés egyik tisztviselője azért jelent meg, hogy a rendőrség segélyt igénybe vegye az ellopott tárgyak kézrekerítése és az eset- leges tettesek vagy bűnrészesek kipuhatólása iránt. Ugyanis, mivel a lopás olyan gyanus tüneteket mu- tat fel, mintha abban nagyon is nagy vasuti hely- ismerettel bíró egyének vettek volna részt, az üzlet- vezetőség saját maga is folytatja az ügyben a ku- tatást és e célból kiküldött képviselője már el is ért annyit, hogy itt Pécsen megtudta, hogy az ellopott ékszerek egy itteni zálogházban vannak elhelyezve. Most már az iránt folytatja a rendőrség a vizsgálá- tot, hogy milyen uton kerültek azok a zálogházba, hogy így esetleg a tolvajoknak is nyomára juthasson.

(**Pályázat.**) A pécsi kir. törvényszéknél egy irnoki állás van üresedésben, melyre nézve ma hirdettetett meg a pályázat. Az állás 500 frt évi fizetés és 210 frt lakbérjavadíjazással van egybe- kötve; a pályázat feltétele pedig, hogy a pályázók teiekkönyvszakvizsgával bíriának. Pályázati kérvé- nyek jövő hó 14 ig nyújtandók be a kir. törvény- szek elnökéhez.

(**Megszűnt csőd.**) A pécsi kir. törvény- szek, mint csődbíróság, közhírré teszi, hogy La z s o- v i t s László pécsi kereskedő ellen az ez év elején nyitott csőd megszünttetett.

(**Csak egy eset.**) Pécs város belterületén a sertésállomány közt teljesen szünnőfélben van a sertésvész. A sertések leolása különben — a bekövet- kezett disznótorokra alkalmas hideg időjárás folytán — még jobban megnövekedett, mint a milyen arányú ezelőtt volt tekintve, hogy a nagyrészt zár aiól már feloldott vidéki helyekről is szabad a szállitás a városba, a forgalom, a vétel- és eladási kedv is növekszik. Mindazonáltal még ma is fordult elő egy elhullás sertésvészben a szigeti-külvárosban. Csak egy eset ugyan már régebbi idő óta, mégis bizonyítja ez a sertésvész kiirthatatlanságát, mert ha egyszer felüti magát valahol, meg nem szűnik addig, míg alkalmas alanyra talál.

(**Eljegyzés.**) Dr. Sárffy Elek pécsi kir. ítélőtáblai volt tanácsjegyző, — ki Dunaföldvár- ra lett albiróvá kinevezve, — tegnap tartotta eljegyzé- sét Pápan L a m p á r t h Mariska urhölgygel.

(**Csődnyitás.**) A szegvárdi kir. törvény- szek mint csődbíróság, Roth István ellen a csődöt elrendelte. Csődbiztosul ifj. Z á v o d y Albert kir. törvényszéki bíró, töneggondnokul dr. V á m o s i Ernő, helyettesül dr. S p a n y i Leo ügyvédek ne- veztettek ki. Bejelentési határidő jövő évi február tizenötödike.

(**Fizetése képtelen cég.**) R i n g Ábrahám kereskedő Szigetvárott, a bécsi „Creditoren-Verein“ hire szerint fizetése képtelenséget jelentett be.

— **(A kinek két temetést is megrendelnek.)** A tegnap öngyilkossá lett *Wiedemann* Emil érte az az életében bizonyára nem remélt szerencse, hogy — két temetést is megrendeltek a számára. Ugy történt ugyanis a dolog, hogy tegnap délután az öngyilkos egyik hozzátartozója beidéztetvén a rendőrkapitánysághoz, hogy a nála talált tárgyakat atvgye, a temetésről úgy nyilatkozott, hogy legegyszerűbb lesz, ha hivatalosan intézkednek felőle. E szerint az öngyilkos részére még tegnap megrendeltek egy 25 frtos temetést egy temetkezési vállalkozónál. Igen ám, de ezenközben a rokonság elhatározta, hogy együtt viselven a temetés költségeit, az elhalt részére egy 85 frtos — tehát elég díszes — temetést rendeltek meg egy — véletlenül épen másik — temetkezési cégnél. Ez utóbbi cég alkalmazottja ma reggel mikor beállított a rendőrséghez, hogy a temetést mikor végezhetik, akkor tudta meg, hogy a temetés már meg van hivatalosan rendelve. De a másik cég is tudomást vevén az esetről: lett így lótas futás és bizonytalanság a szomorú eset eme komikus utójatekában csak egy a bizonyos hogy az okos enged, de a — konkurrencia nem.

— **(Veszendőben a virtus.)** Sokat várt „saját külön-ünk” a tegnapi nap estéjétől, mikor a bányások ünnepelték védszentjük, szent Borbála emléknapját. Hogy e várakozása nem volt alaptalan, azt az is megerősíti, hogy — miként tegnapelőtti számunkban meg is írtuk — a tegnapi este az egész rendőrség mozgósított, hogy úgy a bányatelepen, mint itthon a sörházban kéznél legyen az „első segély” nyújtására, ha az ünneplő munkások egymás fejt cimbaiomnak találának nézni a azon akarnak kiverni a kedvenc nótájukat. De hát a várakozás hiábavaló volt: nem történt semmi. Szépen, simán folyt le úgy a napja, mint az esteje és éjszakája sancta Barbarának, s bár a sörházban is vagy nyolcszáz munkás mulatott, mégis a legpédásabb rend volt a mulatság legelegevégeig is. Hiába, veszendőben a virtus! S ha mégis kint a bányatelepen egy kis csetepaté elő nem fordult volna s két veszekedőt le nem tartóztattak volna, hát igazán mi sem történt volna Borbála napja emlékére.

— **(Tánkoszorúcska)** A jó Herczenberger baci nemcsak arra törekszik, hogy tanítványainak a táncban elnyert ügyességét mutassa be a nagy közönség előtt, hanem mindenkor a legkedélyesebb mulatságokat rendezze a mulatni vágyó fiatalok részére. Tegnap a zártkörű társaság tartotta koszorúcskáját, mely minden varakozáson felül szépen sikerült. A Vigadó szép termét a megjelent szépek még szebbé, még díszesebbé tették és a dobogó kebleken a virágcsokrok oly kellemes illatot terjesztettek, hogy a néző az igéző látvány és kellemes illat folytán valóban a paradicsomba gondolta magát. Dícséret illeti az örökifjú Herczenbergert is, ki a legrövidebb idő alatt a legnehezebb táncokra is megtanítja az ő kedves tanítványait, úgy hogy a rendes, szép és szabályos táncokért mindennemű elismerés még kevés. Farkas Sándor zenéje mellett egész kora reggelig táncoltak.

— **(Nem sikerült körülírás.)** Hiába néha a legkésebb riporteritől is; ha leírásába beleszól a sajtóhibák nemezése, akkor vége a legszebb körülírásnak, a legremekebb szóvirágnak is. Ilyen hiábavaló körülírást akart produkálni a „Kegyes adomány” című hírnök írója, ki Leffer Péterről, a kegyes adományozóról azt írta, hogy a „Pécsi Dalárdá”-nak s több más egyesületnek éveken át tevékeny szolgálattevő tagja (alias: ilyen minőségben alkalmazottja) volt. Sajtóhibából azonban a „szolgálattevő” szó kimaradt s így keietkezhető esetleges félreértések elkerülése végett kellett most az egyszer nem sikerült körülírásnak történetét itt elmondanunk.

— **(Vendéglősök váltakozása.)** Skrobay István vendéglős a jövő évi május elsejével az „Otthon”-ból a „Nádor” kávéházba költözködve, annak vezetését veszi át; helyére pedig az „Otthon” kávéházba Hircy Ferenc megy. A „Nádor”-ban különben mai naptól kezdve Scholtz Antal és fia sörgyár sörreit szolgáltatták ki, mit mint jó hírt sietünk közölni minden sörbaráttal.

— **(Testvér testvér ellen.)** Klenánc István bárdi lakos feljelentette a testvérét, Klenánc Jánost magánokirathamisítás miatt a pécsi kir. törvényszék büntető osztályánál. A vád alapjául az a tény szolgált, hogy Klenánc János kölcsönt vett fel és az adólevélre ráírta a Klenánc István nevét is annak tudta és beleegyezése nélkül. A kir. törvényszék legutóbbi ülésén tartotta meg a végtárgyalást az ügyben, melyre csak a fogvaevő vádlott volt előállítható. A vádbavett büncselekmény azonban vádlottra nem levén rábizonyítható, a törvényszék felmentő ítéletet hozott s vádlottat szabadlábra helyezte.

— **(Csomborék bűnpöre.)** Mint a postaltolvajok királyát, Csombor Imrét és bűntársait felédezték, a 240.000 frtos lopás miatt megindították ellenük a bünvádi eljárást. Amint ismeretes azonban, Csombort és a cinkostársát, Zaengelér Zsuzsánát csakhamar szabadon is bocsátották, mert kiderült,

hogy a terhükre róható büncselekmény elévült. A budapesti büntető törvényszék ily értelmű határozatát meg is hozta rögtön, de mert a határozat megokolásában oly részek voltak, amelyek Csomborra nézve a kincstart által indított polgári kártérítési pörben kellemetlennek látszottak, Takács Zoltán dr. „védő” tisztán a megokolás megváltoztatásáért felelőbbet. Ezzel a felfolyamodással ma foglalkozott zárt ülésében a kir. tábla, mely akkép döntött, hogy az elsőbíró határozatát változtatlanul hagyta. A kártérítési pör Csomborék ellen tolyamatban van a polgári bíróság előtt.

— **(Meghalt vádlott.)** A pécsi kir. törvényszék büntető osztálya legutóbbi ülésén készült tárgyalni Müller Salamonné hatóság elleni erőszak miatti bűnyűjét. A vádlott azonban a végtárgyalásra beidézhető nem volt, azon egyszerű okból, mert — elhalálozott. A földi igazságszolgáltatás kezei elől ilyenképen a földöntuli bíró elé megtért vádlott bűnyűjében egyszerűen megszüntető határozat hozott.

— **(Kárba vezett jóakarát.)** Csemege Naci igen szerette a Zöldfa koresma borát kóstolgatni s a szenvedélyének rendezésén az lett a vége, hogy alaposan berugott a kegyelme. Ez történt vele ma déiben is, s mikor dülöngve végighaladt a ferenciek-utcáján, egy fogdmeghajlamu jóbarátjával találkozott, aki elkezdte korholni.

Nem szégyenül kend magát? Világos nappal részegen megy végig az utcán. Előre csak! Haza ugy se talál kend ma se, hát majd a sarkon átveszi a rendőr és beteszi a dudni a köterba. Szégyelje magát, hogy nem sajuálja a szegény feleségét sem, a ki hat gyerekekkel élzik szomjazik otthon, míg kend részegre issza le magát! No előre!

Erre nagyot lök Csemege Nácín, a ki erre visszaszól:

— Köszönöm a jóakarátát kendnek: ne segít sen; el tudok én esni magam is.

... Es úgy tett, a miként beszéle.

— **(A koronatanu.)** A bíróság előtt ugy folyik a tanu vallomása, mint a csörgedező folyóvíz — mint Sudermann mondatja az ő Kramerjével a „Sodoma pusztulása”-ban. Vali a tanu szaporán, folyékonyan, minden ingadozás nélkül és derült arccal, mosolyogva hallgatja a vádlott, a kinek a javára esik minden szó, minden hang a koronatanu demosthenesi ajkáról. Mikor a vallomásnak vége van, megkérdezi a tanutól az elnök:

— Volt e már valaha büntetve?

— Dehogy voltam, kérem alázattal. Nem terheli az én lelkemet még csak egy apró cseprő csirke-lopás sem. Makulanélküli vagyok, mint a ma esett fehér hó.

— Igy tehát a törvényszék tanu meghiteltetését elrendeli.

Megszólal azonban a vádlott.

Márhogy ültem-e valaha: azt tetszett érteni, nagyságos elnök ur?

Azt hát. No, mi a baja; mért kérdezi?

— Mert megkövetem alázattal, egyszer harmadféléig ültem hamis tanulás miatt. A törvényszék a koronatanu meghiteltetését nem rendelte el: a vádlottat pedig elítélték.

— **(Alapítvány.)** Incedy Dénes cisztercita rendű aidozár és főgimn. igazgató igazgatói jubileuma alkalmából tanítványai részéről tett 1600 frtos alapítványért a vallás és közoktatásügyi miniszter a város közönsége útján köszönetét fejezte ki.

— **(Jórafordult baleset.)** Tegnap délelőtt 10 óra tájban a ferenciek-utcáján egy pellérdi gazdaglegény kocsija elé fogott lovak megbokrosodtak és a kocsit elragták. A bakon ülő legény hiába küzdött, hogy megfékezze a megvadult lovakat; azok száguldva ragadták le a kocsit az utcán egész az országút elejéig, a hol az ott áruoló gyümölcsös kofa sátrát feldöntvén, valahogy mégis megfékezheték őket. A feldöntött gyümölcsös sátorban semmi kár sem esett s a kofának sem lett az ijedségen kívül semmi baja, ebből pedig a lovak gazdája egy szép ezüst forintossal gyógyította ki. A baleset szerint e szerint jórafordulván, a kofa csakhogy azt nem mondta: „Tessék máskor is!”

sát írja le a család szemefénye, büszkesége által. De míg az Otthon-ban a családi szentély a fő és a mellékkörülmények csak staffageul szolgálnak hozzá, addig a Sodoma pusztulásában épen ezek a mellékkörülmények teszik a darab fő mozgató elemeit s a családi szentély a tulajdonképeni eszköz, mely ezek áldozatául és hatásuk megteremtésül szolgál. És az a keresetlen művészet, melylyel ezt a megrontási nagy drámát, ezt a Sodoma pusztulásához hasonló tragédiát a szereink előtt lejátszatja s mely épen szörnyű igazsága tudatában olyan keresetlen, olyan minden külső hatást megvető, ez a keresetlen művészet — mondom — többre becslendő minden igaz érzéssel és csak valamire való kis műérzékkel bíró embertől, mint a ma divatos operett pikantériák ezrei, melyekben ugyan fülbemaszó muzika és kéértelműségek révén „élvezni” lehet, de gyönyörködni nem. S elismerő tisztelettel kell konstatálnom közönségünkkel szemben, hogy nemcsak a „Klári” és „Toto herceg” című fercművek érdeklík, hanem a nagy german poéta lángelméjének tüzes ostorként végigsuhintó — nevezzük a fine siéle ember cinizmusával — erkölcsi prédikációi is, jobban mondva az a hatás, melyet az ember lelkében ébreszt ez a nagy pesszimista erkölcsbíró.

És a hatás nagy volt. Látva a „Sodoma pusztulása” nagyírdű festőjét, az egyszerű, együgyű parasztesalád magasra jutott fiát, Janikov Willyt (Mészáros), a mint megunva a könnyen szerzett dicsőséget, az asszonyok szerelmét, a férfiak alattomosan hódoló tiszteletét, szabadulni akar ettől a régi élettől, ettől a régi büntől, s bűnei között a legnagyobbból, Barcinovszky Adah (Brenzay) szerelmétől, mert ez a férjes nő szerezte meg neki a dicsőségben a jólétet, hogy a „Sodoma pusztulása”-t megvette, őt magát kitartotta és most is fényes műtermet rendeztet be neki. — bizony e hatás alapja megdöndíthetetlenül megvan vetve. S aztán a mint végig kísérik a „Sodoma pusztulása” festőjét ama gigász küzdelemben, melyet az uj, az igaz, a tiszta életért folytat, de a mikor még egyszer a régi bálványozott híres ember lesz, a kinek minden szabad s a ki megejtve s így a halálba kergetve egy tiszta lelket, Klárikát (Kalmár Piroksa), Sodoma pusztulásaként romlás hoz családjára s legfőkép magára, mert Kitty (Balogh Etel) iránt felébredt igaz szerelmében kell bünhödnie multjaért és ezért a nagy büneért s látjuk küzdelmét, mikor szivbajától megtámadva — ama remek jelenet után, melyben Klarka jegyese — az egyszerű Kramer (Balla) meg akarja fojtani — élni, dolgozni akar és megfesteríteni készül a holt Klárikát s ekkor megöli az az elkényeztetett, megromlott s csak a halállal megjavult sziv: ez a hatás folyton emelkedik, elementaris erővel hat ránk és kitörülhetetlen nyomokat hagy lelkünkben. Ez a darab cselekménye, ezek fő személyei; keves mellékszemély szolgál szűnetpótló alakokul, ezek közt egy a jeles, az öreg, együgyű Janikov (Dezséry) s több jó mellett van olyan, mint például Willy anyja, ki csak művész alakításban hat s aztán egy pár kiélt rué közt egy, a ki átkozottul casinos fickó és szép fehér fogai mutogatása céljából folyton nevet, meg egymásik, a ki bizony olyan jámbor, hogy megérdemli, hogy Kramer az arcán hagyja a tíz ujjá billogját.

Maga az előadás kitünő volt. Mészárosról elmondott sok elismerő szavunk mellé most csak azt tesszük, hogy ilyen nehéz szerepet olyan bravurral megjátszani, mint ő: csak igazi ambiciózus színésztől telik ki. Bizony kár, hogy jövőre nem lesz a miénk. Brenzay Anna ma újabb sikerrel növelte eddigi sikereinek nagy számát, nemkülönben Balogh Etel is, a kit, fájdalom, jövőre a szegediek fognak tapasztalni. Kalmár Piroksa határtalanul kedves s elragadóan ártatlan volt, a kinek valóban a fővárosi színpadon a méltó helye; de kivel fogja majd a direktor helyettesíteni jövőre? Balla kabinetalakítást nyújtott; a legnagyobb elismeréssel irhatjuk, hogy igazi művészi hidegvérrel küzdött meg a tőle szokatlan szereppel. Jók voltak — mint mindig — Dezséry és Follinus (Weiss) is. A rendezés, diszleteség megfelelő volt; csak a felvonásokokban hagynák el azokat az óriási unalmas szűneteket. (←)

Országgyűlés.

A képviselőház ülése dec. hó 5-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A mai ülésen programmszerűleg az indemnity javaslat vétetet elő. *Bujanovich Sándor, Péczy Tamás, Komjathy István* és *Sima Ferenc* beszéltek ellenté, és utánok nagy hatással szót *Kossuth Ferenc*. Szép egymásutánban kifejti, még pedig meggyőző érvek kíséretében, hogy a kormány úgy kezeli a 67 es alapot, hogy az osztrákok kinevetnek bennünket. Mi huszak eddig is, és fogjuk ezután is haszni a rövidebbet. Éppen ezért követeli az önálló vámtérletet. Az indemnity-javaslatot nem fogadja el; (*Zajos helyesítés.*)

A többség ezután a javaslatot általánososságban elfogadta. A részletes tárgyalásnál *Lukács László*

Művészet, irodalom.

Sodoma pusztulása. A nagy german poéta, az ő lelket győtrő pesszimista filozófiájával, az ő szivet tönkreverő igazi északi, vad teuton nyíltvárságával, a mihez fogható jelenség ritka a mai világnban, tegnap este második remekművével, a Sodoma pusztulása sál vonult be új színházunkba és meghódította, nem: leigázta az ő nagy szellemével a premiére publikumát, a mely elég számos és igen előkelő volt. Sudermann Herman, az Otthon írója, e darabjában is a családi szentélylyel, egy egyszerű, tiszta és boldog — de együgyű — család szentélyével foglalkozik; ennek a megrontá-

miniszter felszólalása után a többi S okat is elfogadták, ekként az indemnitást elfogadták.

Következett ezután az ujoncknak a jövő évre leendő megajánlásáról szóló javaslat.

T h a l y Kálmán tűzérseget, műszaki csapatokat követel a honvédség részére.

V a j a y István felhozta, hogy a honvédeket Szent István napján is gyakorlatra viszik.

U g r o n Gábor a katonai büntetések kegyetlenségét hozta fel, a büntetőtörvény reformját követelte.

B o l g á r Ferenc a honvédségnél előfordult tömeges nyugdíjazásokat hozta föl.

F e h é r v á r y Géza b. honvédelmi miniszter ingerülten felelt. Zoltán Elek — ugymond — maga kérte nyugdíjazását, mert hát már öreg katona. Különben a honvédség a régi nivón áll.

Esután a javaslatot elfogadták.

M a k f a l v a y interpellációja után **H o c k** János jelentett be sürgős interpellációt a girálty választásoknál előfordult visszaélések ügyében. Etes szavakban elítéli, hogy a főispán az alispán és az egész törvényhatóság elnyomja a választást.

T Á V I R A T O K.

— **Egyesülési törekvések** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Juszt-párt tegnap este megtartott értekezletén örömmel fogadta az Ugron-párt multkori határozatát és kimondotta, hogy magáévá teszi ama határozatot is, hogy a kormánypárttal paktálni nem szabad, de egyben kijelentik, hogy ők mindig ezen az alapon álltak és elvárják az Ugron-párttól, hogy még az egyesülés előtt ezt a határozatot érvényre emelik pártjukban, kizárván azokat, kik a 67-es alapon áll-

lók paktálnak. Ezután Juszt Gyula lemondott az elnökségről és helyébe **K o s s u t h** Ferencet választották meg. Kossuth szivesebben látta volna, ha Juszt megmarad elnöknek, vagy egyáltalában más tehetségesebbet választották volna. Így azonban megköszöni a bizalmat és igéri, hogy minden erejét a párt ügyének szenteli.

— **A stomfai választás.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Stomfán a választás ma reggel kezdetét vette. A kormány minden korcsmát lefoglalt.

Lapfelülvizsgáló
SZAUTTER GUSZTÁV

elölős szerkesztő
PLEININGER FERENC

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A Baranyamegyei Hitelintézet mint Részvénytársaság

eddig elfoglalt városi bolthelyiségéből áthelyezkedett a

Király-utca 10. számú ház emeleti helyiségeibe

(Pollák Soma cég boltja fölött.) Bejárat: Boltív-köz 2. sz. a.

A „Baranyamegyei Hitelintézet” új helyiségeiben is az alapszabályaiban megállapított üzletágakat folytatja, és pedig elfogad **takarékpénztári betéteket,**

leszámitol váltókat, előlegeket ad értékpapírokra, vesz és elad bármilyen értékpapírokat, továbbá tőzsdei megbízásokat pontosan és legutányosabban teljesít.

Egyben a t. cz. közönség becses tudomására hozzuk, hogy a „**HAZAI**” általános biztósító részvénytársaságnak kötvénykiállítási joggal felruházott **főügynökségét Pécs** sz. kir. város és **Baranyavármegye területére** elvállaltuk és elfogadunk biztosításokat **tűz-, jégkár és testi balesetek ellen** előnyös díjtételek mellett.

Pécsett, 1895. évi december hóban.

A Baranyamegyei Hitelintézet mint Részvénytársaság Igazgatósága.

PSEHOFER J.-féle

GYÓGYSZERTÁR

BÉCSBEN, I. KER. SINGERSTRASSE 15. SZ. A. „ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL.”

Vértisztító labdacok, ezelőtt általános labdacok neve alatt; ez utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létezik betegség, melyben ezen labdacok csodás hatásukat ezerszeresen be nem bizonyították volna. Évtizedek óta ezen labdacok általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitünő háziaszerből készlet nem volna található.

Számtalan orvos által ezen labdacok házi szerül ajánlatnak és ajánlattak minden oly bajknál, melyek a rossz emésztésből és székrekedésből erednek: mint epe-zavarok, májbajok, kólika, vértúlások, aranyér, bélvértetés és hasonló betegségek. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitünő hatással vannak vérszegénység és az abból eredő bajknál is: így sápkór, idegesség, száraz fejfájásoknál stb. Ezen vértisztító labdacok oly könnyen hatnak, hogy a legesekelebb fájdalmakat sem okozzák, és ennek folytán még a leggyengébbeknek, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

A számtalan hálaíratból, melyet a labdacok fogyasztói a egkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csak néhányat említnék azon megjegyzéssel, hogy mindenki, aki ezen labdacokat egyszer használta, meg vagyunk győződve, hogy azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893. április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer úr

Legyen oly szives és küldjön nekem lemet 15 tekercset az ön fölülmulhatatlan vértisztító labdacsaiból utánvétellel. Fogadjam ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdacsa csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel Pawlistik Ferencz, Köln, Lindenthal.

Harsche, Földnik mellett, 1897. szept. hó 12-én.

Tekintetes Úr!

Isten akaratát volt, hogy az ön labdacsa kezeim közé kerültek, melyeknek hatását ezennel megírom: Én gyermekágyban meghűltem olyannyira, hogy semmi munkát sem voltam többé képes végezni és bizonyára már a holtak közt volnék, ha az ön csodálatraméltó labdacsaik en nem mentettek volna meg. Az Isten áldja meg önt ezért ezerszer. Nagy bizalmam van, hogy ezen labdacok engem is tökéletesen ki fogják gyógyítani, a mint már másoknak is egészségük visszanyerésére segítségül szolgáltak. Kútficz Teréz.

Bécs-Ujhely, 1887. november 9-én

Mélyen tisztelt Úr!

A legforróbb köszönetemet mondok ezennel Önnek 60 éves nagyönöm nevében. Az illető 5 éven át szenvedett gyomorhurutban és vízkórásban, már életét is megunta, melyről egyebként le is mondott, midőn vértisztító labdacsaiból a azoknak állandó használata folytán tökéletesen kigyógyult. Legfőbb tisztelettel Weinczettel Jozefa.

Eichengraberamt, Gfohl mellett, 1893. május 27-én.

Tekintetes Úr!

Aláírott ismétellen kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitünő labdacsaik. El nem mulasztathatom legnagyobb elismeréssel kifejezni ezen labdacok értéke

felett és azokat a hol csak alkalmam nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetszés szerinti használására önt ezennel felhatalmazom. Teljes tisztelettel Hahn Ignác.

Gotschdorf, Kolbach mellett, Szilézia 1886. okt. 8-án.

T. Úr

Felkérlek, miszerint az ön vértisztító labdacsaiból egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csakis az ön csodálatos labdacsaiknak köszönhetem, hogy egy gyomorhajtól, mely engem öt éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdacok nálam sohasem fognak kifogyani, s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel Zwickl Anna.

Ezen vértisztító labdacok csakis a Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almához” címzett gyógyszerárban Bécsben I. Singerstrasse 15. sz. a. kizárólag valódi minőségben, s egy 15 szem labdacot tartalmazó doboz ára 21 kr. Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazzatik, 1 frt 05 krba kerül; bérmentetlen utánvételi küldésnél 1 frt 10 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el.

Az öszeg előbbeni beklüdesénél (mi legjobban posta-utalvánnyal eszközöltetik) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 30 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül.

NB. Nagy elterjedtségük következtében ezen labdacok a legkülönbözőbb nevek és alakok alatt utánoztatnak; ennek következtében keretik csakis Pserhofer J.-féle vértisztító labdacokat követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyeknek használati utasítása a Pserhofer J. névalírással fekete színben és minden egyes

doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színen van ellátva.

Bernhard-féle alpesifü liqueur. Bernhard W. Ö.-től Bregenzben, 1/4 üveg 2 frt 60 kr. 1/2 üveg 1 frt 40 kr. 1/4 üveg 70 kr.

Amerikai köszvénykenőcs

gyors és biztos hatása legjobb szer minden köszvényes és csúzos bajok u. m.: gerinczagybántalom, tagszaggatás ischias, migraine, ideges fogfájás, főtájás, fülzaggatás stb. stb. ellen. 1 frt 20 kr.

Tannochinin hajkenőcs,

Pserhofer J.-tól. Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer között orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegánsan kiállított nagy szelerczével 2 forint.

Általános tapasz Studel tartól. Útés és szúrás által okozott sebeknél, mérges daganatoknál, ujjkukac, sebes- vagy gyuladt-mell vagy más ily bajknál, mint kitünő szer lön kipróbálva. 1 tégely 50 kr. Bérmentve 75 kr.

Fagybalzsam Pserhofer J.-tól. Sok év óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsöggel 40 krajczár. Bérmentve 65 kr.

Útifüvedv, egy általánosan ismert, kitünő háziszor hurut, rekedtség, göresős köhögés stb. ellen, 1 üvegsceke ára 50 krajczár 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

Élet-esszencia (prágai csöppek) megrotott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti

bajok ellen kitünő háziszor. 1 üvegscevel 22 kr., 12 üveg 2 frt.

Általános tisztító-só Bullrich A. W.-tól. Kitünő háziszor a rossz emésztés minden következményei, u. m.: főtájás, szédülés, gyomorgöres, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ellen. 1 csomag ára 1 frt.

Angol csodabalzsam, 1 üveg egy kis üveg 12 krajczár.

Por a lábizzadás ellen. Ezen por megszünteti a lábizzadást és az azáltal képződő kellemetlen szagot, épen tartja a lábbelit és mint ártalmatlan szer van kipróbálva. Egy dobozzal 50 kr. Bérmentve 75 krajczár.

Golyva-balzsam, kitünő szer golyva ellen 1 üveg 40 krajczár bérmentes küldéssel 65 krajczár.

Mia-Poko, kiváló szer egyoldalú fejt stb. ellen.

Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztrák lapokban hirdett öszes bel- és külföldi gyógyszerészerészeti különlegeségek raktáron vannak, és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megszerzetnek. — Postai megrendelések a leggyorsabban eszközöltetnek, ha a pénzösszeg előre beklüdetik; nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek. — Bérmentve csakis oly esetben történik a küldés, ha az öszeg előre beérkezik, mely esetben a postaköltségek sokkal mérsékeltebbek. Budapestben kapható: **Török József** gyógyszerész urnál, Király-utca 12. sz.